

คำจารึก	คำแปล
คำจารึก	คำอ่าน
<p>อ่านโดย : ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	
(หน้าที่ ๕๕)	
<p>๑. (เมื่อนั้น) ให้เจ้าเมืองยี่งป็นรับพระราชสารแลราช</p>	<p>๑. เมื่อนั้นก็ให้เจ้าเมืองยี่งป็นรับพระราชสาส์นและราช-</p>
<p>๒. ทูตด้วยทำเนียบเมืองนั้นที่นั่นแมนพระราช</p>	<p>๒. ทูตด้วยธรรมเนียบเมืองนั้นที่นั่นแมนพระราช-</p>
<p>๓. วงษกิติ เสนาบดีผู้ใหญ่มกัทธิมิไดยังป็นรับ</p>	<p>๓. วงศ์กิติ เสนาบดีผู้ใหญ่มกัทธิมิไดยังป็นรับ</p>
<p>๔. หามีเหตุขนี้จึงพระมหากษัตริเจ้าสั่งจำเพาะล"ง</p>	<p>๔. หามีเหตุจะนึ่งจึงพระมหากษัตริย์เจ้าสั่งจำเพาะลง</p>
<p>๕. มาแลพระมหากษัตริฝรั่งเศสนับถือพระราชไม</p>	<p>๕. มาแลพระมหากษัตริย์ฝรั่งเศสนับถือพระราชไม-</p>
<p>๖. ตรีพระมหากษัตริเจ้าเรานี้หนักหน้าทาแลเจ้า</p>	<p>๖. ตรีพระมหากษัตริย์เจ้าเรานี้หนักหน้าถ้ำแลเจ้า</p>
<p>๗. เมืองมิทำตามสิ่งจเอาเป็นโทษ ในวันเดียว</p>	<p>๗. เมืองมิทำตามสิ่งนี้จะเอาเป็นโทษในวันเดียว</p>
<p>๘. นั้นเจ้าเมืองนำมสุล้ามอกวาเปนชาหลวงซึ่งไตตรวจ</p>	<p>๘. นั้นเจ้าเมืองนำมสุล้ามอกวาเป็นข้าหลวงซึ่งไต่ตรวจ</p>
<p>๙. ตหารณหัวเมืองนั้นมาทักข้าพเจ้าแลวมาตรวจ</p>	<p>๙. ทหาร ณ หัวเมืองนั้นมาทักข้าพเจ้าแล้วมาตรวจ-</p>
<p>๑๐. หาร ณ หัวเมืองนั้นทางไกลเมืองแบรศ ๒๒ โยช</p>	<p>๑๐. หาร ณ หัวเมืองนั้นทางไกลเมืองแบรศ ๒๒ โยชน์</p>
<p>๑๑. แลวาไดยินชาวพระราชสารแลราชทูตมาแต่กรุง</p>	<p>๑๑. แลว่าไดยินชาวพระราชสาส์นแลราชทูตมาแต่กรุง</p>
<p>๑๒. ศรีอยุธยามาถึงแบรศนี้มีความยินดีหนักหน้าแล</p>	<p>๑๒. ศรีอยุธยามาถึงแบรศนี้มีความยินดีหนักหน้าแล</p>
<p>๑๓. อัดโนมาถามข้าพท่านแลข้าพเจ้าตอบวาซึ่ง</p>	<p>๑๓. อัดโนมาถามข้าพท่านแลข้าพเจ้าตอบว่าซึ่ง</p>
<p>๑๔. ทานมิหน้าใจยินดีต่อพระราชไมตรีสมเด็จพระ</p>	<p>๑๔. ท่านมิหน้าใจยินดีต่อพระราชไมตรีสมเด็จพระ</p>